

Forbunds Virksomhed, netop nu maatte Betragtninger i den Retning fra selve Folkeforbundet være paakrævede, naturlige og selvfølgelige.

Men omvendt burde det være en Selvfølge, at man ogsaa i hvert enkelt Land ved Historieundervisningen lagde Vægt paa at skabe Kendskab til Folkenes Forbund, Kendskab til dets Organisation, Virksomhed og Betydning til Sikring af Fred og Ret, Fred ved Ret mellem Folkene. Herhjemme er det første Skridt fra Statsmyndighedernes Side for at opnaa Sikkerhed for, at Kundskab om Folkenes Forbund indgaar som Led i Historieundervisningen i alle Skoler, foretaget af den højtærede Undervisningsminister, og jeg vil her gerne have Lejlighed til at rette en Tak til hende i denne Anledning. I Foraaret havde en Deputation bestaaende af Formændene for de danske Fredsorganisationer en Samtale med den højtærede Undervisningsminister; Deputationen medbragte et Andragende, hvori Ministeriet anmodedes om at foranledige, at der i alle offentlige Skoler og Seminarier blev givet Oplysning om Folkenes Forbund og dets Virksomhed. I Andragendet nævntes, at der i Vinteren 1923—24 var udsendt et Cirkulære, hvori det paalægges de højere Skolers Undervisningsinspektører at opfordre Skolerne til ved Undervisningen i den nyeste Tids Historie at meddele Oplysninger om Folkenes Forbund, men, hedder det videre i Andragendet, da saa langt den største Del af Befolkningen søger den almindelige Folkeskole, mener vi, det vil være af stor Betydning, om der ogsaa i denne blev givet Eleverne Kendskab til og Forstaaelse af Folkeforbundet svarende til deres Alder og Modenhed.

Den højtærede Undervisningsminister udtalte overfor Deputationen sin varmeste Sympati med de i Andragendet udtrykte Ønsker. Den højtærede Minister vilde overveje Sagen og søge den fremmet paa bedste Maade. Allerede den 31. Juli forelaa Resultatet af hendes Overvejelser i et Cirkulære til samtlige Skoledirektioner, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere følgende: „Ministeriet ønsker i Lighed med, hvad der finder Sted i adskillige andre Lande, at Kredsen af den Skoleungdom, der bliver oplyst om Folkeforbundets Eksistens og Formaal, udvides, og at der udover, hvad der maatte blive meddelt under Historieundervisningen, paa en bestemt Dag i Aaret saavel i Folkeskolen som i de højere Skoler finder en Omtale Sted af Folkenes Forbund“.

Jeg maa sige, at dette er en god Begyndelse for Skolernes Vedkommende, og jeg tror ogsaa, det maa siges at være hensigtsmæssigt, at der, saaledes som den højtærede Undervisningsminister har tænkt sig at foreslaa, vælges en bestemt Dag, den første Mandag i September, da Delegeretforsamlingens aarlige Møder aabnes, til særligt at henlede Opmærksomheden paa Folkenes Forbund. Men jeg skønner dog ikke rettere end, at Hovedsagen maa være, at Meddelelse af Kendskab til Folkenes Forbund faar sin regelmæssige og efter Forholdene rigelige Plads under selve Historieundervisningen. Det er sikkert ogsaa den højtærede Undervisningsministers Mening; Undervisningsministeriet har jo, hvad der i høj Grad maa paaskønnes, stillet flere Tusinde Eksemplarer af et fortrinligt lille Skrift om Folkenes Forbund til Skolernes Raadighed. Skønt Forfatteren af dette Skrift, Fuldmægtig i Udenrigsministeriet L. Th. Arnskov, kun har haft en Snes Sider til Behandling af dette righoldige Emne, er det dog lykkedes ham at give et fast og sikkert Grundrids af Folkenes Forbunds Oprindelse, Formaal og Virksomhed.

Jeg sagde før, at der gennem Cirkulæret af 31. Juli var gjort en god Begyndelse for Skolernes Vedkommende, men Andragendet fra Fredsorganisationerne gjaldt jo Seminarierne lige saa vel som Skolerne, og jeg kan ikke tænke mig andet end, at den højtærede Undervisningsminister vil have Opmærksomheden henvendt paa snarest muligt at søge en tilfredsstillende Ordning hidført for Seminariernes Vedkommende. Netop Seminarieeleverne, der senere gaar ud som Lærere i Folkeskolen, har efter min Mening særlig Krav paa at modtage nogenlunde fyldige Oplysninger om Folkenes Forbund.

Pinstrup: Jeg vil først udtale min Tilfredshed med, at man har bibeholdt den gamle Form for Finanslovens første Behandling. Det er efter mit Skøn den eneste Lejlighed, hvor almindelige og menige Medlemmer frit kan udtale sig om Forhold og Iagttagelser, som de har gjort under deres Færden ude i Landet og mellem Befolkningen. Jeg mener, det har ikke saa ringe en Værdi, at der er en saadan Lejlighed til, at enhver kan lette sit Hjerte for de Iagttagelser, han har gjort. Vi er jo sendt herind af Befolkningen for at tale dens Sag og klage over Uret og hvad andet, vi mener der er forkert, og for at vise Vej fremad, saaledes som nu det jævne Folk skønner, at det er rigtigt. Det kan jo nok være, at Rege-